

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE BALANCE SHEET

The numbers speak
for themselves.

TABULA RATIONUM GILLETTE

Tabula rationum celeberrima est ea Civitatis, una obsessione acta: ut lumen in eodem semper puncto defixum teneatur — in partibus infirmis.

Aes alienum publicum semper primo loco manet, quasi aegrotus esset in aeternum victurus. Numquam moritur. Aeternitati damnatum est.

Quotiens homines dicunt: «In angustiis sumus», eadem vocatio sequitur: tempus est ut omnes gradum mutant, ut vehementius laborent, ut magis officii sui memores fiant. Sic pergere non possumus. Sententia praescripta semper eadem est: res nostras in ordinem redigere debemus.

Actus communis et nationalis officii esse videtur. Vis tamen eius intra paucas minutas evanescit, quasi nihil ad nos pertineret.

Et tamen verbum circa nos resonat, pondus ferens rei quae ab aliis, ut aiunt, effecta est, dum nos spectatores manemus intra rem veram in qua canalem mutare possumus quandocumque volumus.

Deinde sunt tabulae rationum institutorum: magistratuum, consociationum, societatum. Finis differre potest, sed ultima quaestio immutata manet:

Bene egimusne, an plus facere potuimus?

Raro verus administrator tabulam rationum exhibet quae damna accurate illustret et unicuique suam partem culpae tribuat. Cum responsa desunt, explicatio fit causae externae, quasi culpa esset penes ventos adversos arcanos quos nemo expectabat et nemo agnoscere potest.

Et postremo est tabula rationum familiae.

Deinde quadam die annos tuos numerare incipis. Nuntii funebres te monent homines mori, et aetatem nihil aliud esse quam diem alicubi intra vitam positum.

Tunc tabula rationum tua propria advenit.

Ea in qua tu solus rationem reddis quomodo tempus tuum impenderis — et tu solus vere scis quem fructum ea collocatio tulerit.

Non ingrediens in psychologiam aut philosophiam — neque medicus sum neque professor — novissimam tabulam rationum meam tecum communicare velim:

Tabula Rationum Mea ut Scriptoris

Numeri ipsi loquuntur. Nullo commentario opus est.

Et deinde sunt homines.

Lectores sua sponte advenientes, alius post alium, sine praeconiis, sine expeditionibus promovendi, sine artificiis.

Quid amplius fieri potuit?

Fortasse nihil.

Non quia iter finitum est, sed quia omnia natura duce acciderunt.

Et cum natura creat, mundus servat.

Ferdinando